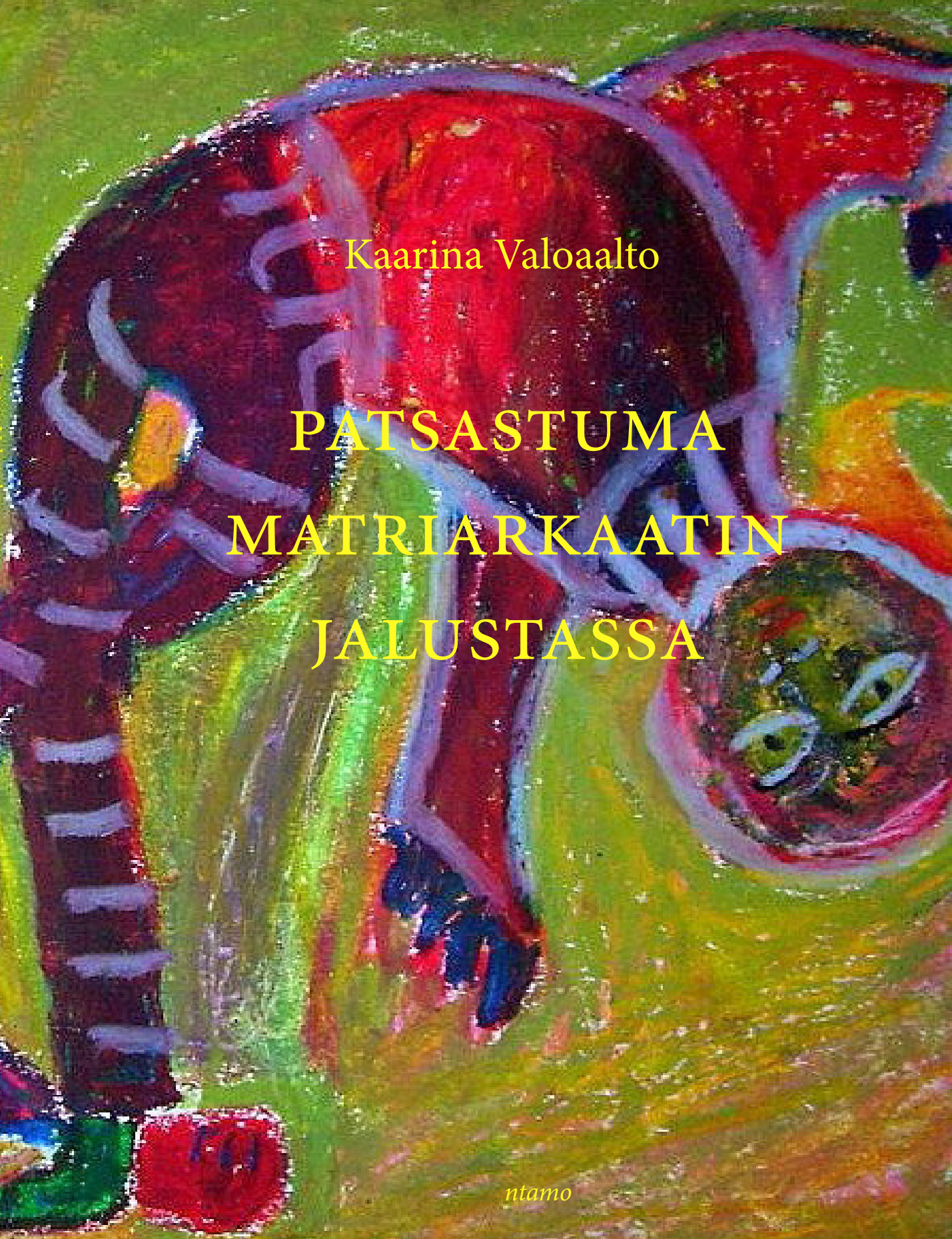

An abstract painting featuring a large, central, dark red, textured shape resembling a heart or a seed. This shape is surrounded by various other organic forms in shades of green, yellow, and blue. A prominent, light green, elongated shape extends from the bottom left towards the center. In the bottom right, there is a circular inset containing a stylized face with large, dark eyes. The overall composition is dense and layered, with visible brushstrokes and a rich, textured surface.

Kaarina Valoaalto

PATSASTUMA
MATRIARKAATIN
JALUSTASSA

ntamo

PATSASTUMA MATRIARKAATIN JALUSTASSA

Kaarina Valoaalto

Ei muuta kuin hiukset päässä: runoja (Otava, 1980)
Poloneesi keskeneräisestä Bagdadista: runoja (Otava, 1981)
Suomalainen selluliittipolvi Andeilla: runoja (Otava, 1982)
Kapteeni: katkostahtista lyhytproosaa (Otava, 1982)
Minä pieni krysoliitti: runoja (Otava, 1983)
Huono iho (Otava, 1986)
Kaikki suuret naiset olette jättäneet minut (Arthouse, 1988)
Mystikko (Arthouse, 1988)
Sisilisko ja minä: Eva Blitzin tarina (Kirjayhtymä, 1991)
Aivojen heliotrooppinen kirkkaus (Kirjayhtymä, 1993)
Sirkus Swedenborg: runoja (Kirjayhtymä, 1995)
Räppiä saarnaspöntöstä ja muita asetelmia (Kirjayhtymä, 1997)
Pannunmyssy (Kopijyvä, 2000)
Einen keittiö, Eines kök : kaunokirjallisia tunnelmapaloja (Tammi, 2002)
Nooakan parkki (Tammi, 2005)
Avantgarderob ja muuta irtaimistoa (Tammi 2008)

© 2010 Kaarina Valoaalto

ISBN 978-952-215-118-6

Taitto Make Copies

Kannen kuva Kaarina Valoaalto

Valmistaja Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2010

ntamo

www.ntamo.net

KAARINA VALOAALTO

PATSASTUMA MATRIARKAATIN JALUSTASSA

muunnelmia teemasta
ala- ja ylärekisterillä

Sellainen päivä jolloin kaikki pihalla hääräilevät huokailevat
kyllä se vielä takatalven lykkää
shortseissaan kulkevat tiesivät sisimmässään
että lämpöaalto oli kuin kuoleville annettu jatkoaika
kohta kirpaisisi ja ne jotka olivat jo talvikampeensa sulloneet korjuuseen
saisivat pitkän nenän
moottoritie myötäili vastikään jäätä vapautunut järvenselkää
tuimat puhurit piiskasivat sen mustille kiharoille
tuntui kuin järvi olisi mennyt yhtä lujaa niin kuin sen yläpuolella kiitävät mustat pilvet
joista erittyi sakeata lumipyryä
ennustus oli käynyt taas toteen
ja ihmisten nenät olivat kasvaneet niin pitkiksi ettei niillä ollut enää mittaa
tämäkin huijaus oli siitä todistuksena
miten päin vaan he tätä asiaa pyörittivät
valtava lumipyörre kietoi järven valkoisiin hiihoihinsa ja sen syleilyssä murskaantuivat viimeisetkin
jäälautat, järveä kattavasta jääpeitteestä oli jäljellä enää pieni jääkuutio jolla vielä viikko sitten
hiihto- ja luisteluretkueet olivat eväänsä syöneet, nyt aallot kantoivat sitä hyppysissään kuin
ehtoollismaljaa kunnes vesi tunkeutuisi sen kaikkiin onteloihin eikä se kerkiäisi edes hyvästejään
heittää.

Matkalaukunmallinen pilvi sai kantokahvakseen kolmen linnun laivueen
siinä sitä heijattiin koko porukka
ja heinä varjoili alhaalla lyhytkasvuisia unelmiaan
puut kenttäharmaissaan
ennen kuin yhtäkään vihreätä merkkiä
esikunta juurien lähettämänä
oli yltänyt niiden rinnuksille
oksien piirtämiä raitoja tiellä
aitaamattomien unelmien aikaa

Niin kuin pentu painelee tassuillaan emonsa nisiä heruttaakseen niistä maitoa
muuttolintujen tuhatkurkkuinen sävelkirjo
painelee ihmissielun herkimpiä kohtia
lintujen laulussa on kompaktisti läsnä kaikki kevät yhdessä koosteessa västäräkit peipot pääskyt
soraääninä närhet varikset ja lokit
Suuri kiertue on saapunut
jäsenet asettuneet paikoilleen kukin ääntään vastaaville oksille jotkut latvassa toiset pusikossa
piiskutellen

Conserto Grosso Multinazionale

kiertueen aikataulu on tiukka
Pohjoiseen lähtijät vielä pakkailevat kampeitaan suolla
pari kolme kuukautta ollaan paikoillaan
soitantoa on vuorokauden ympäri
jotkut esiintyjistä ovat yölaulajia
jotka valo
saa juopumaan
kaikki oktaavit saatavilla luomakunnan koskettimistossa joka ikinen monimutkainen sävelkuvio
pelkkä ilmaiskonsertti tämä ei kuitenkaan ole
vaan kauan odotettu tapahtuma
solistien elämäkerrat ja -tavat tuhanteen kertaan tutkittu
lentoreitit aikatauluineen
myrskyt toisinaan myöhästyttävät joitakin mestreja joita saa odottaa pidemmän ajan sellaisia italialaisia
laulajia jotka esiintyvät vain mammojensa saattelmina
kosteikolla polkaisee kahlaajalintu pedaalia
valo aamussa kuin bambunverso kevätääryleessä
lintujen liverrys kohoo spiraaleiksi soitannon tahdissa lukemattomat eriväriset perhoset kieppuvat
siinä kuin kukkaset

ilma on raikas ja nuori

katujen pintaan liimaantuneita lehtiä ja paperikääreitä, pölyä ja hiekkaa tuuli ei vielä ole nostanut ilmaan vaan aurinko nuohoaa kaupungin joka sopen ja hiekkakaruselli voi alkaa, talven hiekoitus ja lika nousevat yhtenäisenä pölyhuntuna tuulen harteille ,

kunnes niiden kohtalona on pudota alas

iltapäivällä kaupunki sadetetaan ja asfaltti kiiltää kuin tammenterho torimyyjien tiskeillä hedelmiä ja kukkia kaloja jäämurskeessa ruokaa ja leivonnaisia vain tilkka öljyä ja ateria on valmis

kaduilla aamiaiseen sonnustautuvia ihmisiä

hätäisesti parkkeeratut moottoripyörät puolihysteerisissä asennoissa. talojen julkisivut rentoina, ruusukkeet ja friisit otsalistoillaan, parvekkeet kantavat hyvin levänneinä kukkakuormansa aamukävelijä on turvassa näyteikkunoiden hyökkäyksiltä niissä on esillä se kaikki mikä päivälläkin nyt niiden tarjoamat ihanuudet lukittujen ovien takana kahviloiden houkutuksille alttiina varhaisasiakas on tarjoilijoiden erikoishuomion kohde

he tietävät

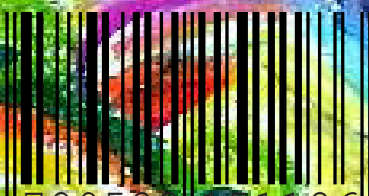
että raha kävelee vuosisadasta toiseen turistien jaloilla

Maan kahvinruskea pinta kuin tuulenpyörteen nostama pöytäliinan kulma
sen silkkisissä povitaskuissa perunat odottavat
ja niiden päähän syntyy sarvia jotka maanpintaan noustessa muuttuvat vihreiksi
perunamaat ovat sillä tavoin vaiti kuin vastakammatut lapset jotka ovat temmattu kesken riehunnan
raivoisista leikeistään ja pistetty puku päälle ja solmio kaulaan
mikään vihreä verso ei vielä kerro tulevasta
maa makaa multahitusissaan jokunen haituva värähtää etelästä tulevassa ilmavirrassa
vaiti kuin tasku johon on kätkeyty tavallista lihavampi lompakko, vaiti kuin karttuuniverhot joiden
pellava on raskaskutoista mutta kuidut sitäkin laadukkaampia
maan kätköihin piilotetut perunat porisevat iloisesti keskenään jonkinmoinen sorina kuuluu tänne
älkää kainostelko tuollaisen perunamaan ohi kulkiessanne tervehtikää sitä
sillä siellä on tulevaisuuden muussit

Hatarat pilvet irtoavat taivaskruunuistaan
ja niiden liikunto käy nopeammaksi
tiaisit vaihtavat tirsikutuksensa titityyksi
ja nenät ovat muutakin kuin hengityselimiä
kevään ilma on ohutta
ja olo on kuin avaruudessa linnunradan kolmiulotteisuudessa
jokaisen kotikartanon lehmuskin saanut soittajat hennosti vihertävään aitioonsa
samassa puussa yhtäaikaan amuletti ja talismaani
aika vierittää silakanvärisiä sekuntejaan
elämä on vanha vetonuotta joka vetää 90 vuotta ja rapiat päälle
jokainen lihava kesäpäivä syksyn pohjakehtona
kuin jankko ruokamullan alla
kukoistus – lahoamisen sileäksi perattu apaja.

Kaarina Valoaallon 17: teos kuljettaa
kirkkaasta nuoresta keväästä syksyyn,
Keski-Suomesta Meksikoon, ”leväh-
dyspaikkojen roskiksista” ”valkeiden
öiden rakoihin” – entistäkin nasevam-
min, oivaltavammin, hauskemmin,
älykkäämmin. Ja ”pistää vielä siihen
parit viserrykset päälle”.

9 789524 151186

Valaallo